

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 37

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 97
Διεκπ.

*Παναγιώτατε και Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κων]πό-
λεως, Νέας Ῥώμης, και Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα, ἐν
Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ και περισπούδαστε
ἀδελφὲ Κύριε Γρηγόριε, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα
προσαγορεύομεν.*

Τοῖς εἰρηνικοῖς ἐντυχόντες γράμμασι τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, πολλὴν μὲν τὴν σύνεσιν Αὐτῆς, τὴν και ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας Αὐτῆς ἐγνωσμένην, διεκδηλοῦσι, τὴν δὲ καλὴν ὁμολογίαν τῆς ἀωμότητος ἡμῶν ὀρθοδόξου πίστεως ἐνώπιον πάσης τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐξαγγέλλουσιν, ἐκ βάθους ψυχῆς τῷ Θεῷ ἠὺχαριστήσαμεν και δόξαν ἀνεπέμψαμεν αὐτῷ, παρασχόντι τῇ προκαθημένῃ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως ποιμένα καλόν, ὀρθοτομοῦντα μὲν τὸν λόγον τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, ἐν οὕτω δὲ χαλεποῖς καιροῖς δεξιῶς και μετ' ἐπιστήμης δυνάμενον τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνῆσαι και τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εἰς νομὰς σωτηρίους καθοδηγῆσαι.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, σεπτῇ αὐτῆς ἀδελφῇ, συγχαίροντες, ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιοῦτου ἐκπροποῦς ποιμένος, ἐκτενῶς δεόμεθα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοῦ, ἐπιτιμῆσαι μὲν τῷ ἐπανισταμένῳ αὐτῇ κλύδωνι, ἐνισχύσαι δὲ τὴν Ὑμετέραν θεοπροβλήτον Παναγιότητα ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνι. Οἴδαμεν ὡς πολὺς και σφοδρὸς ὁ σαλεύσας και σαλεύων ἔτι αὐτὴν, παραχωρήσει Θεοῦ, κλόνος, ἀλλὰ δεόμενοι αὐτοῦ

παρενεγκεῖν τὰς συνεχούσας αὐτὴν μεγάλας και ἀφορήτους θλίψεις, πεποίθαμεν, ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν εἰς τέλος.

Ὑπ' αὐτοῦ ἐνδυναμουμένη ἡ Ὑμετέρα πεπνυμένη Παναγιότης τὴν τ' ἐκ τῆς μεγάληςδοκιμασίας και τῆς ἐνεστώσης ἡκιστα εὐαρέστου καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀποθεμένη κατήφειαν, ἅμα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐνθέου ζήλου και τῆς μεγάλης Αὐτῆς ποιμαντικῆς καθοδηγουμένη πείρας, πρὸς τὴν ἀναγκαίαν τῆς Ἐκκλησίας πρόνοιαν θαρροῦντως διαναστήσεται. Πρὸς Αὐτὴν πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ μετ' ἐλπίδων χρηστῶν ἀποβλέπουσι και δικαιοῦσι Αὕτη πάντως τὰς ἐλπίδας ταύτας, τὴν μὲν χειμαζομένην ὀλκάδα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας σωφρόνως διακυβερνῶσα, τῇ δὲ καθόλου Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τὰ δέοντα πρὸς τὴν πρόπουσαν τῶν γενικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων εἰσηγουμένη ἐπίλυσιν.

Τοῦτο πιστεύομεν και εὐχόμενοι οὐ παύσομεν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν.

Ἀθήνησι τῇ κθ' Ἰανουαρίου α'α'αδ'

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

και ὄλωσ πρόθυμος

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 192 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1924
Διεκπ. 3146

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῆς Ἀὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐναγχος συνελθούσα Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ὀγδόῃ αὐτῆς Συνεδρίᾳ τῆς 2 ε.μ. ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἣτις θέλει ἀπασχολῆσαι τὴν μέλλουσαν Συνέλευσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὥρισε και διαφόρα θέματα, ἐν οἷς και τὰ ἑξῆς.

- 1) Ἐνδύσεις τῆς φιλανθρωπίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ συστηματικοίσεις ταύτης.
- 2) Ἀνώτερον Θεολογικὸν Φροντιστήριον.
- 3) Θεῖον κήρυγμα καὶ Ἱεροκήρυκες.
- 4) Πνευματικοὶ πατέρες διὰ τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.
- 5) Ἀναδιοργάνωσις τῶν ὑπαρχουσῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ Ἰδρύσεως νέων κατὰ τὰς ἐμφανιζομένας Ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας ἐτέρων τριούτων.
- 6) Ἰδρύσις Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
- 7) Ἀναδιοργάνωσις τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ ἀποκεντρωτικὴ αὐτοῦ διαρρύθμισις.
- 8) Ἀναδιοργάνωσις τῶν Ἱερῶν Μονῶν.
- 9) Ἐκκλησιαστικὸς Ποινικὸς νόμος καὶ ἔκκλησις Πόινικῆ Δικονομίας.
- 10) Σωφρονιστήρια κληρικῶν.
- 11) Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὁρθοδόξου Συνεδρίου.
- 12) Κανονισμοὶ τῶν κωλυμάτων τῶν γάμων κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῶν Οἰκουμενικῶν Σουλῶν καθωρισμένα.

Ἀνακοινοῦντες τὰ θέματα ταῦτα παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα μελετήσητε καὶ παράσχητε τὴν ὑμετέραν πολυτίμον συμβολὴν εἰς τὴν λήψιν ἐφ' ἑκάστου θέματος τῆς προσηκούσης ἀποφάσεως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας.

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΚΑΝΤΕΡΒΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΡΩΜΗ

(ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ)

[Ἀποκαλυπτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας περὶ μυστικῶν συνεννοήσεων Ἀγγλικανῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν.—Ἡ Λαμπεινὴ Σύνοδος τοῦ 1920 καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ γνώμη.—Αἱ συνομιλίαι Ἀγγλικανῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν ἐν τῇ Βελγικῇ Μαλίῃ.—Αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ὑποδεχθεῖσαι βάσεις τῶ συζητήσεων.—Ἡ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐντύπωσις παρὰ τοῖς Ἀγγλοκαθολικοῖς.—Αἱ περὶ τῶν γενομένων συζητήσεων κρίσεις τῆς πλειονότητος τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ.—Οἱ ἀλαλαγμοὶ τῶν Παπιστῶν.]

Ὁ γηραιὸς καὶ πολυσέβαστος Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας καὶ Πριμάτος πάσης Ἀγγλίας Δωρ Δάβιδσον ἀπέλυσεν ἀπὸ τοῦ Λαμπεινοῦ μεγάρου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων γράμμα πρὸς τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ Μητροπολίτας τῆς Ἀγγλικαν. Ἐκκλησίας, ζωηρὰν προκαλέσαν ἐντύπωσιν εἰς τε τοὺς λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς κύκλους διὰ τὰ ἐν

αὐτῷ ἀποκαλυπτόμενά. Διότι πρόκειται ἐν αὐτῷ περὶ μυστικῶν συνεννοήσεων, ἀπὸ τριετίας ἤδη διεξαγομένων μεταξὺ Ἀγγλικανῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν, ἃς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὑπόπτεισαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπισήμοις θέσεις κατέχοντες Ἀγγλικανοί, ἐξαιρέσει τῶν πρωταγωνιστησάντων.

Ἐν τῷ γράμματι τοῦ τούτου ὁ Πρωθιεράρχης τῆς Ἀγγλίας ἀναφέρεται κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ἐν τῇ Λαμπεινῇ Συνόδῳ τῷ 1920 συνταχθεῖσαν καὶ ἀπολυθεῖσαν «Ἐκκλησίαν πρὸς πάντας τοὺς Χριστιαν. λαοὺς», δι' ἧς οἱ 252 Ἀγγλ. Ἐπίσκοποι οἱ ἐκεῖ συνελθόντες ἐκάλουν πρὸς ἕνωσιν καὶ ὁμόνοιαν τὰς Χριστιαν. Ἐκκλησίας. Δηλώσας δὲ ὅτι ἐνθαρρυντικαὶ ἀπαντήσεις ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην Ἐκκλησίαν διαβιβάζονται ἐκ διαφόρων σημείων τῶν πέραν τῆς Μάγχης, ἄπτεται τοῦ ζητήματος τῶν μετὰ τῆς Ρώμης σχέσεων, ζητήματος, ὡς λέγει, δυσχεροῦς καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου βίου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ἐξῆσεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν γενομένων δηλώσεων, καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἐν ὑπῶν ἢ καὶ ἐν ἐργηγόρσει παθῶν εἰς τε τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἀποικίας αὐτῆς.

Ἡ Ἐκκλησίς μας, λέγει, δὲν ἐπηρέασε τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν γνώμην. Ἐπηύξησεν ὅμως τὰς ἡμέτερας εὐθύνας. Διὸ καὶ ἰδιαίτερος ηὔχαριστήθη, ὅταν πρὸ διετίας ἔμαθον ὅτι ἰδιωτικὴ συνομιλία ἢ σύσκεψις προῦκκειτο νὰ συναφθῇ ἐν τῇ Βελγικῇ Μαλίῃ ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ Καρδινάλου Μερσιέ, γερασμοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μαλίνης, μεταξὺ Ἀγγλικανικῶν τινων θεολόγων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιπροσθούνητα κωλύματα εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν σχέσεων. Πίσσημον γινώσκων καὶ εὐθύνην δὲν ἠθέλησα νὰ ἀναλάβω. Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν πρώτην ἐκείνην συζήτησιν ἦσαν ἐκ μέρους μὲν τῶν Ἀγγλικανῶν ὁ Δωρ Ἀρμιταζ Ροβινσῶν, ὁ Δωρ Φρῆαρ καὶ ὁ Λόρδος Χάλφαξ, ἐκ μέρους δὲ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ὁ Καρδινάλιος Μερσιέ, ὁ Γεν. Βικάριος Βὰν Ρόεϋ καὶ ὁ ἀββᾶς Πορτάλ.

Ἡ συνομιλία περιεστράφη περὶ τὰς ἀξιώσεις τῆς Ρωμ. ἔδρας ἢ τὸ Πρωτεῖον τοῦ Πάπα, ἐφ' οὗ καὶ ὑπόμνημα οἱ ἡμέτεροι ὑπέβαλον. Ἐζητήθη ἀκολούθως, ἵνα οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς Ἀγγλίας, ἐγὼ δηλ. καὶ ὁ Ἐβροάκου, ὀρίσωσιν αὐτοὶ ἀντιπροσώπους, νὰ διαγράψωσιν αὐτοὶ πρόγραμμα συζητήσεων. Τοῦτο δὲν ἀπεδέχθη. Ἐδήλωσα ὅμως ὅτι θὰ ἤμην πρόθυμος νὰ λάβω ἐπίσημον γινώσκων τῶν συναντήσεων, ἐὰν καὶ τὸ Βατικανὸν μοι παρεῖχε δῆλωσιν παρομοίαν. Ἡ δῆλωσίς μοι παρεσχέθη καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1923 ὁ Ἀγγλικανικὸς ὄμιλος ἐπε-

σκέπτετο τὴν Μαλίην τὸ δεύτερον. Τὴν φορὰν ταύτην εἰς τοὺς συζητητὰς προσετέθησαν καὶ ἄλλοι: ἕκ μέρους μὲν ἡμῶν ὁ τέως ἐπίσκοπος Ὁξφόρδης Δωρ Γκὼρ καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ὁξφόρδῃ Κολλεγίου τοῦ Κέμπλ Δωρ Κίντ, ἕκ μέρους δὲ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ὁ Μονσιγιὸρ Μπατιφὸλ καὶ ὁ ἀββᾶς Χέμμερ.

Ἡ εὐθύνη μου οὕτως ἐπηυξήθη (συνεχίζει γράφων ὁ Πριμάτος). Ὑπέδειξα, καὶ ἡ σύστασίς μου ἔγεινεν ὑπὸ τοῦ Καρδιναλίου δεκτὴ, ἵνα ἡ προσοχὴ ἐν πρώτοις συγκεντρωθῇ περὶ τὰ μεγάλα δογματικὰ καὶ ἱστορικὰ σημεῖα, τὰ χωρίζοντα τὰς δύο Ἐκκλησίας, ἐπαφειθῶσι δὲ τὰ διοικητικὰ τελευταῖα. Ἐπέμεινα δὲ εἰς τὸ νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι, ὡς εἰς τὰς μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Ἀσυμμορφῶτων συναντήσεις μας, οὕτω καὶ ἐνταῦθα οἱ ἡμέτεροι θεολόγοι θὰ ἦσαν μὲν ἐλεύθεροι ἀτομικῶς νὰ ἐκφράσουν οἰανδήποτε θέλουν γνώμην, λυδία ὅμως λίθος καὶ βᾶσις τῶν συζητήσεων θὰ ἦτο πάντοτε τὸ τί πρεσβεύει ὁ σύνολος Ἀγγλικανισμός. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει τὸ ἱστορικὸν παρελθόν της. Ἔχει τὰς ἀξιώσεις της, οἷαι διετυπώθησαν ὑπὸ τῶν μεγάλων μας διδασκάλων κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα. Καὶ τὰς ἀξιώσεις ταύτας δὲν ἐννοοῦμεν τὸ παρὰπαν νὰ μεταβάλωμεν.

Ἡ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐν Μαλίῃ στέγην ἔναγχος διεξαχθεῖσα Γ' συνδιάσκεψις ἐφανερώσε πόσον ἀκόμη στοιχειώδη εἶνε τὰ βήματά μας καὶ οἷαι μᾶς χωρίζουσι διαφοραὶ ἄλλοι. Καὶ μόνον, ἐν τούτοις, τὸ γεγονός ὅτι συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄνδρες εἰδικοί ἕκαστέρωθεν, ἵνα ἐν πνεύματι ἠρεμίας καὶ ἀγάπης ἀνταλλάξωσι γνώμας, ἀρκεῖ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι καλὸν θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν τοιούτων συναντήσεων, τῶν ἄλλως ἀνεπισήμων· διότι οὔτε οἱ εἰς αὐτὰς λαμβάνοντες μέρος θεολόγοι μας ἔχουν περιβληθῇ τὸν χαρακτῆρα «ἀντιπροσώπων καὶ ἀπεσταλμένων», οὔτε αἱ συναντήσεις ἐπέχουν τὴν θέσιν «πραγματεύσεων».

Ἐκαμα—κατακλείει τὸ γράμμα του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος—ὅ,τι μοὶ συνίστα ἡ τελευταῖα Παναγγλικὴ Σύνοδος τοῦ Λαμπεθοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὁποίας καθῆκον ἔχομεν, ἵνα προσκαλέσωμεν τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ συσκεφθῶμεν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν δυνατῶν ἐκείνων μέτρων, δι' ὧν ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ θὰ ἀποκαθίστατο. Δι' ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἔγεινε, φέρω τὴν εὐθύνην προσωπικῶς ἐγώ. Τὰ καθέκαστα ἐτηρήθησαν μυστικά. Ἀλλ' ἴσως μοὶ δοθῇ προσεχῶς εὐκαιρία, ἵνα ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς τὸ ζήτημα ἐπὶ Συνόδου. Ὁ συναρχιεπίσκοπός μου

Ἐβοράκου καὶ οἱ ἐν τῷ κλίματί μου ἐπίσκοποι ἐπληροφορήθησαν παρ' ἐμοῦ ἐμπιστευτικῶς τὰ διατρέξαντα.

Τοιαύτη ἐν ὅσον οἶόν τε πιστῇ ἀποδόσει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πριμάτου. Οἱ φίλοι μας «Ἀγγλοκαθολικοὶ» καὶ δὴ ἐκεῖνοι ἐξ αὐτῶν, οὔτινες οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ ἔχουν ἐστραμμένα τὰ ὄμματα ὡς πρὸς πολικὸν ἀστέρα πρὸς τὴν Ρώμην, ὑπερηφράνθησαν. Καὶ λαϊκὰ δὲ τινα φύλλα, μηδεμίαν ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπεκάλεσαν τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δῶρον ἐπὶ τοῖς Χριστογενένοις χριστοπρεπές· διότι (εἶπον) ὁ κόσμος ἐπὶ τέλους ἐβαρύνθη νὰ ἀκούῃ δογματικὰς συζητήσεις, ὅ,τι δὲ χρειάζομεθα σήμερον εἶνε θρησκεία καὶ ὄχι θεολογία, ἀτελεσφόρητος δὲ κατέστη ὁ Χριστιανισμὸς διὰ τὰς διαιρέσεις αὐτοῦ· ἄς γείνη λοιπὸν ἔνωσις καὶ δὲν βλάπτει, ἐὰν ἡ μονοκρατορία εἰς τὸν Πάπαν δοθῇ, ἀφοῦ ἐκεῖνος μὲν ἄρχαι 300,000,000, οἱ δὲ Ἀγγλικανοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 30,000,000. Καὶ θεολόγοι δὲ τινες ἠκούσθησαν διατυπῶντες τὴν γνώμην, ὅτι ὁ καιρὸς ἤγγικε, καθ' ὃν ἡ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κυμαιομένη πίστις τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ πρέπει νὰ προσλάβῃ ὀριστικὴν μορφήν κατὰ τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ καὶ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ φιμωθοῦν τὰ στόματα τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ φανατικῶν καὶ δικολάβων. Ἀλλ' ἡ πλειονότης τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ, δι' ἣν ἡ Μεταρρυθμίσις εἶνε ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, ἀνέγνωσε τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν γράμμα μὲ δυσαρέσκειαν.

«Ἐνωσις τῆς Ἀγγλ. Ἐκκλησίας μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν—εἶπεν ὁ Οὐεσλιανὸς Σέρ Ρόβερτ Πέρεξ—θὰ καταθρυμματίσῃ τὸν Ἀγγλικανισμὸν. Εἶνε ἤδη κατεσχισμένος· πᾶν δὲ διάβημα μερικῆς ἀπορροφῆσεως του (διότι ἀπορροφῆσιν ἐννοεῖ ἡ Ρώμη, ὅταν λέγῃ ἔνωσιν) θὰ τὸν διασπᾷσῃ ὀλόκληρον εἰς τὰ ἕξ ὧν συνίσταται. Οὐδέποτε ὁ Ρωμαιοκαθολισμὸς θὰ ἐνωθῇ ἐπὶ ἴσοις ἔροις. Θὰ προσβλέψῃ πρὸς τοὺς Ἀγγλικανοὺς ὡς πρὸς ἐπιστρέφοντας ἀσώτους υἱοὺς. Θὰ ἀναχειροτονήσῃ τοὺς κληρικούς των. Θὰ τοῖς ἐπιβάλλῃ τὰς διδασκαλίας του. Καὶ ἡ Ἀγγλ. Ἐκκλησία, ἀπολέσασα τὴν αὐτοτέλειάν της, θὰ γείνη τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ τμήμα».

«Αἱ γενόμεναι ἀποκαλύψεις—εἶπε καὶ ὁ καπετὰν Μπάρραν, γραμματεὺς τῆς μεγάλως ἰσχυροῦσης Ἐκκλησιαστ. Ἐταιρείας—δὲν ἐξασφαλίζουν τοὺς Εὐαγγελικούς ἐν τῷ Ἀγγλικανισμῷ, παρ' οὗ τὰ συμφέροντά των διεκυβεύθησαν. Ἐνωσις μετὰ τῆς Ρώμης εἶνε οὐ μόνον ἀδύνατος, ἀλλὰ καὶ ἀνεπιθύμητος ἀπὸ τῆς τῶν Εὐαγγελικῶν ἀπόψεως. Πιθανότης ἐπιτυχίας

κεῖται μόνον εἰς τὰς μετὰ τῶν Προτεστάντων διαπραγματεύσεις. Καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν ὀφείλει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν».

«Εἶμαι βέβαιος — ἐδήλωσε καὶ ὁ τὴν ἐπαρχίαν Βριστόλης ἀντιπροσωπεύων ἐν τῷ Ἐκκλ. Συνεδρίῳ Σέρ Ἰνσκιπ—ὅτι τὴν εἶδησιν δὲν θάκοῦσε μετ' εὐχαριστήσεως ἢ πλειονότητος τοῦ λαοῦ μας, μολονότι οἱ εἰς τὴν σχολὴν τοῦ λόρδου Χάλιφαξ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Τροῦρο ἀνήκοντες θὰ τὴν ἀποδεχθῶσιν ἀσμένως. Ἄλλ' ὅτι τὸ μέγα σῶμα τοῦ λαοῦ μας ἀντιπαθεῖ πρὸς διαβήματα τοιαῦτα, ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔκρυψε μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ δημοσίου τὰ διατρέξαντα».

«Ἡ Παπικὴ βούλλα τοῦ 1895 — ἔγραψε καὶ εἰς τοὺς Τάϊμς πρὸ τινος ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Δοῦραμ Λωρ Χένσον—ἀπέρριψε τὰς χειροτονίας μας ὡς μηδεμίαν νομιμότητα κεκτημένας. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν παρουσιάσθη ἄλλος ποντίφηξ ἀναμάρτητος νὰ ἐκφέρῃ γνώμην διάφορον. Πῶς λοιπὸν συζητήσεων μετὰ τῆς Ρώμης ἐπελήφθημεν ἡμεῖς, οὗς αὕτη οὕτως ὑποδεῖς ἀπέναντί της ἀντιλαμβάνεται; Τίνες δὲ εἶνε οἱ ἐν Μάλινῃ ἀντιπροσωπεύοντες ἡμᾶς; Οἱ μοχλοὶ τοῦ παρ' ἡμῶν Ἀγγλοκαθολικισμοῦ, οἱ τὴν μίαν καὶ μόνην μερίδα τῆς Ἐκκλησίας μας ἐμφανίζοντες, οἱ ἄνθρωποι οἱ μισοῦντες τὴν Μεταρρυθμίσειν καὶ παραμορφοῦντες ἡμᾶς εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων. Μᾶς παραπέμπει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν σύστασιν τῆς Παναγγλικανικῆς Συνόδου πρὸς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν σύμπραξιν εἰς ἑξέυρεσιν τρόπων ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος ἐν αὐταῖς. Ἄλλ' ἡ σύστασις ἐκείνη ἀποβλέπει τοὺς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα ἀθετοῦντας Προτεστάντας, ὅχι ὅμως καὶ τὴν Ρώμην. Ἄντι νὰ ἐπιζητῶμεν ἕξωτερον καὶ ἐνώσεις, τὰ ὄμματα μόνον ἱκανοποιούσας διὰ τοῦ ὄγκου των, θὰ πράξωμεν καλλίτερον ἐπιζητοῦντες τὴν ἀλήθειαν. Διότι μόνον ἡ τιμία καὶ εὐκρινὴς ἐκζήτησις τῆς ἀληθείας θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ καλῶς ἐννοούμεια συμφέροντα τοῦ κόσμου».

Ὁ αὐτὸς ἐπίσκοπος ἐπανέρχεται σήμερον ἐν ἄλλῳ φύλλῳ σφοδρότερος. Χαρακτηρίζει τὸν λόρδον Χάλιφαξ Παπιστὴν μᾶλλον ἢ Ἀγγλικανόν. Ψέγει τὸν Δου Φρέσο, διαμαρτυρηθέντα ἐν τῷ Ἀγγλοκαθολικῷ Κογκρέσῳ ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν Πάπαν τηλεγραφημάτων τοῦ ἐπισκόπου Ζινζιβάρης, διὰ τὰ καλύψῃ τὰς ἰδικὰς του ἀπὸ τῶν παρασηκίων φιλοφρονήσεις μετὰ τῶν Παπιστῶν. Ἀποκαλεῖ τὴν Ἀγγλικαν. Ἐκκλησίαν ἀναρμόδιον (incompetent) νὰ διεξαγάγῃ διαπραγματεύσεις μετ' ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ἐφ' ὅσον αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εὐρίσκειται ἐν ὁσούσῃ καὶ ἀκαθορίστῃ

καταστάσει, καὶ δεικνύει ὅτι ἡ στάθμη τῆς πίστεως, ἢ ἐν τῇ Παναγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Λαμπεδοῦ ὡς μέτρον συζητήσεων ἀναστηλωθεῖσα, οὐδαμῶς εὐδοῖ τὰς συμπλησιάσεις πρὸς τὸ Βατικανόν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Παπισταὶ αὐθαδέως ἀλαλάζουσι, διὰ δὲ τῶν ἀξιωματούχων καὶ δημοσιογραφικῶν ὀργάνων των διασαλπίζουν, ὅτι μία καὶ μόνη εἶνε ἡ πρὸς ἑνωσιν ὁδός, ἢ ὑπὸ τὰ Ρωμαϊκὰ δίκρανα ἐν μετανοίᾳ καὶ συντριβῇ πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν φέρουσα.

1 Ἰανουαρίου 1924.

Κ. Κ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἀπὸ τῶν στηλῶν καθημερινῆς ἐφημερίδος ψέγονται δριμύτατα οἱ ἐνοριακοὶ ἐπίτροποι διὰ τὴν ἣν ἐν τῷ ναῷ ἐπιδεικνύουσιν «ἀξιόμειπτον περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἱεροτελεστίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν ἐκκλησιαζομένων». Δίον, πράγματι, νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι τινὲς τῶν ἐπιτρόπων, λησμονοῦντες τοῦ εὐρίσκονται, φέρονται ἐν τοῖς ναοῖς μετὰ τσαυτῆς ἀνευλαβείας, ὥστε νὰ σκανδαλίζωσι καὶ νὰ παροργίζωσι τὸ ἐκκλησίασμα. Διὰ τοῦτο οἱ ἐνορίται ἐκλέκτορες πρέπει νὰ προσέχωσι νὰ ἐκλέγωσι διαχειριστὰς καὶ ἐπιμελητὰς τῶν ναῶν των τοὺς διακρινομένους ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι ἤθους, ἵνα ἐπιμελῶνται τῆς εὐπρεπείας τῶν ναῶν διὰ τοῦ ἰδίου των παραδείγματος πρὸ παντός.

§§ Ἡ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου ἱεροφάντορος τῆς Καισαρείας ἀντιφώνησις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν κατ' ἀρχαίον ἔθος γνωμὴν προσφώνησιν τοῦ Μητροπ. Νικαίας τυγχάνει μεστὴ ἐννοιῶν καὶ διδαγμάτων, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς ἡ Α. Π. ὠμίλησεν. Ὁ παρελθὼν ἐνιαυτὸς ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὡς «κομιστῆς θλίψεων καὶ κινδύνων» καὶ «κλονισμῶν», ὁ ἀπὸ τοῦ ὁποίου πόνος τυγχάνει ἀκόμη πρόσφατος λίαν. Ἄλλ' ἡ Α. Θ. Π., ἀτενίζουσα ἤδη πρὸς τὸ ὑποφῶσκον ἔτος, πάντα λόγον ἔχει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὰ μέλλοντα μετ' ἐλπίδων χρηστών. Ἀνιξερεύνητοι βεβαίως εἶνε αἱ τοῦ Ὑψίστου βουλαί· ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ διακονίᾳ, ἥτις ἀπὸ τινος χραίνεται καὶ διὰ μαρτυρικοῦ αἵματος, πρυτανεύῃ ἡ ἀγάπη, εἶνε δυνατόν νὰ λεχθῇ ὅ,τι ἀκριβῶς εἶπεν ὁ Παναγιώτατος Πρωθιεράρχης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὅτι δῆλα δὴ αἱ θλίψεις καὶ αἱ ὀδύναι καὶ οἱ κίνδυνοι παρήλθον ἀποκομισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐνιαυτοῦ, καὶ ὅτι «ὁ ἐπιτελής ἐνιαυτὸς θὰ δωρήσῃται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμέρας γαλήνης καὶ περισυλλογῆς».

†

ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΑΚΤΑΝΗΣ ΙΕΡΕΥΣ

Τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὄλωσ ἀιφνιδίως, παθὼν τὴν προτραλιαν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, ἐτελεύτησε τὸν βίον ὁ λίαν γνωστὸς ἐφημέριος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης Μάρκος Τσακτάνης.

Ἐκ Λαμίας καταγόμενος καὶ λίαν ἐνωρίς ἀποφάνισθαι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μόλις 14 ἐτῶν, ἦλθεν ὁ Μάρκος Τσακτάνης εἰς Ἀθήνας, συμπαρασυρθὲς κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἀτυχοῦς πρὸς τὴν Τουρκίαν πολέμου τοῦ 1897. Ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Διαλησιμᾶς παρέλαβε τὸν ἀπροστάτευτον παῖδα καὶ ὑπῆρξεν ἔκτοτε δι' αὐτὸν πατὴρ καὶ προσιότης καὶ διδάσκαλος. Ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν του καὶ ἐν μέσῳ τοῦ εὐσεβοῦς περιβάλλοντος τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου του ἀνατραφεὶς ὁ Μάρκος μετ' ἄλλων κοσμοῦντων σήμερον τὸν ἱερὸν Κλήρον, ἀπέκτησε τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν δύναμιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποστολικὸν ζήλον, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ἐπιφανεστάτη δράσις του. Διαμένων ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ Διαλησιμᾶ, ὑπηρετῶν ἐν αὐτῷ ὡς παιδαγωγὸς καὶ ἄμα ἐκπαιδευόμενος, μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, εἰσῆχθη ὡς ἐξωτερικὸς μαθητὴς εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολήν, ἐν ἣ ἔτι μᾶλλον ἐνισχύθη ἐν τῇ κλίσει αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱερατικὸν στάδιον. Τῇ μερίμνῃ τοῦ Κωνστ. Διαλησιμᾶ ἐφοίτησεν ὕστερον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του τῷ 1910 ἐνυμφεύθη, συνδεθεὶς μετ' εὐσεβοῦς οἰκογενείας, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐχειροτονήθη Διάκονος, τοποθετηθεὶς εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας Πειραιῶς, ἐξ οὗ μετετέθη εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, διδάσκων ταυτοχρόνως καὶ ἐν τοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις Διαλησιμᾶ. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1913 ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἀνέλαβε τὴν διακονίαν του ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης. Ἐκτοτε δὲ ἤρξατο ἡ μεγάλη δράσις του, ἣς ἀφετηρία μὲν καὶ κέντρον ὑπῆρξεν ὁ ναός, τὸ στάδιον δὲ αὐτῆς ἐξηπλώθη καθ' ἅπασαν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Δὲν περιορίζετο μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἐξτείνετο εἰς τὴν Αἴγιναν καὶ εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Ἀττικῆς, τελευταίως δὲ εἰς πλείστα τῆς Ἑλλάδος μέρη ἔπου παρήχθη ἀξιόλογος θρησκευτικὴ κίνησις. Τὸ ὄνομα τοῦ παπᾶ Μάρκου ἐφέρετο ἤδη πανταχοῦ, ὡς ὄνομα μοναδικοῦ ἱερέως, σπανίαν ἀναπτύξαντος δράσιν.

Ὁ Μάρκος Τσακτάνης ὡς Διάκονος ἤδη κατήρξατο τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου μετὰ πολλῆς τῆς εὐδοκίμησεως, συνδυάσας τὸ κήρυγμα μετὰ τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως.

Ἄλλ' ὅ,τι κατ' ἐξοχὴν ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ὑπῆρξεν ἡ ἰδιάζουσα προσοχὴ ἣν ἔστρεψε πρὸς τὴν Ἑλλη-

νικὴν νεότητα. Διὰ τοῦ κηρύγματός του καταρτίσας κατ' ἀρχὰς μικρὸν κύκλον νεανίδων, διδασκομένων κατὰ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης διηύρουν ἐπεξῆς τὴν εὐεργητικὴν του ἐπίδρασιν εἰς μεγάλην ἀτίνα συμπεριλαβὼν ἑκατοντάδας παρθένων, ἃς μετὰ θαυμαστῆς ὑπεμονῆς καὶ καρτερίας ἐδίδασκε καὶ ἐχειραγῶγει εἰς τὸν κατὰ Χριστὸν βίον. Λεληθότως ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ἐμορφώθη Κατηχητικὸν Σχολεῖον, προκαλοῦν βαθυτάτην συγκίνησιν πάντῳ παρακολουθεῦντος τὰ κατ' αὐτό.

Ἐκατοντάδες κορασίων ἐκ τῶν ἀπωτάτων συνοικίων τῶν Ἀθηνῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἐκ Πειραιῶς συνηθροίζοντο ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἕως ἀκούσασαι τὸ κήρυγμα τοῦ παπᾶ Μάρκου. Τελευταίως προσέλαβεν εὖτος εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς του καὶ τοὺς νέους, ἀθροιζομένους καθ' ὥρας καὶ ἡμέρας ὠριμένους ἐν τῷ ναῷ, διδασκομένους τὰς ἀληθείας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ ὀδηγομένους εἰς τὴν ἐνάρτητον ζωὴν. Ἦτο ἐξόχως εὐχάριστος καὶ παρήγορον τὸ θέαμα τῶν ἱερῶν συνάξεων ἐκείνων ἐν τῷ τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης ναῷ, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἴδὲν ἐπήρκει πλέον εἰς τὸ πλῆθος τῶν συναθροιζομένων. Τῇ συνδρομῇ δὲ καὶ συνεργασίᾳ εὐσεβοῦς ἀνδρός, τοῦ κ. Γερασίμου Ζερβοῦ, προέβη ὁ παπᾶ Μάρκος εἰς τὴν διοργάνωσιν θρησκευτικῶν ἐνώσεων τῶν Κυριῶν, τῶν κορασίων καὶ τῶν νέων, ὧν τμήματα πολλαχοῦ καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἰδρῶντο, καὶ ἤδη ἐπραγματοποιεῖ, κατ' αὐτάς, τὸν πτόθον τῆς ἀποκτήσεως ἰδίων αἰθουσῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μελῶν τῶν ἐνώσεων. Ἴδιον περιοδικόν, ἡ «Καινὴ Κτίσις» διεξεδήλου καὶ ἀπεικόνιζε τὴν πρωτοφανῆ ἐκείνην θρησκευτικὴν κίνησιν.

Κέντρον αὐτῆς ἦτο ὁ ἴδιος ὁ Μάρκος Τσακτάνης. Ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἰκανότης δὲν ἐφκίνατο ἰσοβάθμιοις πρὸς τὴν μεγάλην κίνησιν, ἀλλ' ἡ θερμὴ αὐτοῦ πίστις καὶ ἡ θαυμαστὴ δραστηριότης ἀνεπλήρουν πᾶσαν ἑλλειψιν. Μόνος, ἐν τῇ πολυμυρίᾳ ἐκείνῃ δράσει, κηρύσσων πολλάκις τῆς ἑβδομάδος καὶ συνήθως τρίς κατὰ Κυριακὴν, διαρκῶς διδάσκων καὶ νοουθετῶν, διαρκῶς ἐπασχολούμενος ὑπὸ τῶν πολυαριθμῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων καὶ ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν εἴκῳ αὐτοῦ, διαρκῶς κινούμενος καὶ ἐργαζόμενος πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων καὶ διανομὴν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, τῆς ἀπολύτου πάντων τυγχάνων ἐμπιστοσύνης, πᾶγκοινον προδικάλει τὴν θαυμασμόν.

Ἄλλὰ, δυστυχῶς, ἡ ἐξαιρετικὴ ἐκείνη φυσιογνωμία, ὁ «παπᾶ Μάρκος», ὁ τοιαύτην θρησκευτικὴν ἀναπτύξας δράσιν, ἐξέλιπεν ὄλωσ ἀποτέμῳ καὶ προῶρως εἰς βαθύτατον βυθίσας πένθος καὶ τὴν ἀποφάνισθαισαν οἰκογένειαν καὶ τὰ πνευματικὰ του τέκνα. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρωτοφανοῦς κηδεῖας του, γενομένης τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἐκινήθη δλόκληρος ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν. Χιλιάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων καὶ κορασίων ἔλαιον

καὶ ὠδύροντο γοερῶς διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πνευματικῆς των πατρὸς. Ἀκριβῶς δὲ τὸ συγκινητικώτατον ἐκεῖνο θέαμα τῆς συρροῆς τοσαύτου πλήθους θρηνοῦντος ἐμαρτύρησε τὴν δύναμιν τῆς θρησκευτικῆς κινήσεως, ἣν ὁ ἀπλοῦς ἐκεῖνος ἱερεὺς, ὁ ἀείμνηστος Μάρκος Τσακτάνης ἐπρόφρασε ν' ἀναπτύξη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 55 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου κατηρτίσθη τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηναίων ἐθροῦν Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον ἐκ τῶν Σ. Μητροπολιτῶν Ζηκύνθου κ. Διογυσίου, Φωκίδος κ. Ἀμβροσίου, Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνοῦ, Λαρίσης κ. Ἀρσενίου, Μεσσηνίας κ. Μελετίου, Μαντινείας κ. Γερμανοῦ, Πατρῶν κ. Ἀντωνίου, Σύρου κ. Ἀθανασίου, Λευκάδος κ. Δκνιήλ, Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ, ὡς τακτικῶν μελῶν, Ὑδρας κ. Προκοπίου, Θηβῶν κ. Σουεσίου, Καλαβρύτων κ. Τιμοθέου, Ἄρτης κ. Σπυρίδωνος, Παροναξίας κ. Ἱεροθέου καὶ Φθιώτιδος κ. Ἰακώβου, ὡς ἀναπληρωματικῶν τοιούτων.

— Γενομένων ἀποδεκτῶν τῶν παραιτήσεων τῶν Σ. Σ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλιώτιδος κ. Εὐθυμίου καὶ Ἀργολίδος κ. Ἀθανασίου, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἡ διοίκησις τῆς Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος τῷ Ἱεροκλήρῳ αὐτῆς Ἀρχ. Ἰωσήφ Παπαδήμα, τῆς δὲ Ι. Μητροπόλεως Ἀργολίδος τῷ Ἀρχιμ. Ἀ. Πιτσάκι ὡς τοποτηρηταῖς μέχρι τῆς ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ κανονικῶν Ἱεραρχῶν, ἐν ἔκτεναι δὲ ἐγγράφοις ἐκτίθενται τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἐπιστᾶται δὲ ἡ προσοχὴ καὶ μέριμνα τούτων, ἵνα φανῶσιν ἄξιοι τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας.

— Ἀνετέθη ἡ ἐκδοσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διαζυγίων τῆς Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος τῷ Σ. Μητροπολίτῃ Τρίκκης κ. Πολυκάρπῳ καὶ τῆς Ι. Μητροπόλεως Ἀργολίδος τῷ Σ. Μητροπολίτῃ Κορινθίας κ. Δαμασκηνῷ συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Διεβιβάσθη τῷ Μακαρ. Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων καὶ ἑτέρα ἐπιταγὴ ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 40 περίπου, προσερχομένων ἐξ εἰσοφοῶν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου.

— Κατὰ τοῦ διατρίβοντος ἐνταῦθα ἐπ' ἀδείᾳ Ἱερέως, ἐκ Παροναξίας Ἐμμανουὴλ Χωριανοπούλου, τελούντος δὲ ἱεροπραξίας ἀνευ ἀδείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διετάχθη ἔγροκος ἀνάγκαις.

— Ἐπίσης διετάχθη ἀνάγκαις κατὰ τοῦ διαμεινοντός ἐνταῦθα, ἀνευ ἀδείας, Μοναχοῦ Μαξίμου Νηώτου, καὶ

πωλοῦντος λιθάνιον ἀνὰ τὰς οἰκίας πρὸς ἀργυρολογίαν.

— Παρεκλήθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ ὅπως μεριμνήσῃ νὰ τεθῇ ὑπὸ περιορισμὸν ὁ ἀγύρτης καὶ ἀπατεῶν, καθηρημένος δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κληρικὸς Χρυσόστομος Χατζηχρήστου, εὐρισκόμενος νῦν ἐν Κερκύρα.

— Διὰ πράξεως αὐτῶν ὑπ' ἀριθμ. 155135 καὶ χρονολ. 20 Δεκεμβρίου 1923, οἱ ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέθεσαν τὴν ἐκκαθάρισιν ἀποδοχῶν τοῦ μὲν Ἐφημερίου τῆς ἐν Ἀλαγώνιᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Σιδηροπόρτας εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην τῶν δὲ ἐν Θράκῃ καὶ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ὡς καὶ τῶν προσφύγων, εἰς τοὺς οἰκειοὺς Ἐπισκόπους καὶ Ἐπισκοπικοὺς Ἐπιτρόπους.

— Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὠμίλησεν ὁ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀ. Ἀλιβιζάτος μὲ θέμα; «κῆρυξ καὶ κήρυγμα».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐξ ἀφορμῆς σχετικῶν γραμμάτων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πριμάτου Ρουμανίας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κατὰ μὲν τὴν συνεδρίαν τῆς 22ας Ἰανουαρίου συσχεφθεῖσα περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ πρὸς τὸ πολιτικὸν Ἡμερολόγιον ἀνέθηκε τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος εἰς Ἐπιτροπεῖαν ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νικαίας, Νεοκαισαρείας, τοῦ Ἀ' Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἀρχιμ. Παγκρατίου Βατοπεδίου, κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐκθέσεως τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέχθη τὰ πορίσματα αὐτῆς, καθ' ἃ δέον νὰ ἀφομοιωθῇ τὸ θρησκευτικὸν πρὸς τὸ Πολιτικὸν Ἡμερολόγιον, μετατοπιζομένου τοῦ θρησκευτικοῦ Ἡμερολογίου κατὰ 13 ἡμέρας πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου τοῦ Ἐκκλ. Ἡμερολογίου, ἧτις καὶ θὰ λογισθῇ ὡς 23. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα οὐδεμίαν τροποποίησιν ἐπέρχεται. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἀνηγγέλη ἤδη τηλεγραφικῶς πρὸς τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Κύπρου μετὰ τῆς ὑποδείξεως, ὅπως τεθῇ τοῦτο εἰς ἐφαρμογὴν καὶ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ὀρθοθεῖσαν προθεσμίαν. Πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας, κεκρυγμένας ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐφαρμογῆς, ἡ πράξις διεβιβάσθη διὰ Πατριαρχικῶν γραμμάτων.

— Κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π. δὲν θὰ ἐκδοθῶσιν ἐφέτος ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει διοριστήρια γράμματα διὰ τὸν ἐνοριακὸν κληρὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κατὰ τὴν κρατοῦσαν τάξιν, ἀλλὰ θὰ θεωρηθῶσιν ἀναδιορισθέντες καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων. Ἡ «Πολιτεία» Κωνσταντινουπόλεως, σχολιάζουσα τὸ μέτρον τοῦτο, φρονεῖ ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ κακὸν προηγούμενον ὁ νεωτερισμὸς οὗτος καθ' ὅσον τὰ διοριστήρια γράμματα ἀποτελοῦσι τὸ οὐσιαστικώτερον τεκμήριον τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ κλήρου ἀπὸ τῆς

ἐκδιδούσης ταῦτα Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, συνιστᾷ δὲ τὴν ἀναθεώρησιν.

— Ἀπελύθησαν ἐπὶ ἐγγυήσει οἱ συλληφθέντες ἐν Πριγκήπῳ χριστιανοί, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας».

— Διωρίσθη Ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Πατριαρχικοῦ Μετοχίου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀρχ. Ἰακώβου Βατοπεδινοῦ, ὁ βοήθης Ἡγούμενος Ἀρχιμ. κ. Βασιλείος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

ὑπὸ τοῦ Μακκρυωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἀπελύθη Ἐγκύκλιος κατ' ἐπιθυμίαν τῆς Ἐταιρίας τῶν Χριστιανικῶν καὶ μεσαιωνικῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Ἑλλάδι πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν νῆσον διδασκάλους προτρέπουσα αὐτοὺς νὰ καταγράψωσι καὶ περιγράψωσι τὰ ἐν ἐκάστη Κοινότητι περιωζόμενα Βυζαντινὰ καὶ Μεσαιωνικὰ μνημεῖα χάριν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, διαβιβάσωσι δὲ τοὺς σχετικούς πίνακας εἰς τὰς κατὰ τόπους Μητροπόλεις, αἵτινες καὶ θὰ παραπέμψωσι τούτους εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

— Διατρίβει ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ὁ ἱερομόναχος Μακάριος πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἐν Κύπρῳ ἱερᾷς Μονῆς τοῦ Σταυροβουνίου. Αἱ μέχρι τοῦδε γενομένης εἰσφοραὶ ἀνέρχονται εἰς τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν 2.064 83 λιρῶν στερλινῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ρωσίας Τύχωνος καὶ δημοσιευομένην ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Συνόδου τῶν Ρώσων ἀρχιερέων, ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Σύνοδος Ἐπισκόπων ἀπεφάσισε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον διὰ τοῦ νέου ἀπὸ τῆς 2 Ὀκτ. 1923, ἐξεδόθη δὲ πρὸς τοῦτο καὶ εἰδικὴ Ἐγκύκλιος, Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἐγκύκλιος αὕτη διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τῆς Συνόδου ταύτης ἐξεδόθη τύποις μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ὅποτε εἶχε παρέλθει ὁ κατάλληλος διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου χρόνος, κατὰ τὸν χρόνον δὲ τῆς ἐκτυπώσεως ἐγνώσθη ὅτι αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, μεθ' ὧν ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία «πάντοτε ἐτέλει καὶ πρέπει νὰ τελῇ ἐν κοινῶνι» ἀνέβαλε προσωρινῶς τὴν ἀποδοχὴν τῆς νέας χρονολογίας, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς Συνόδου ἔκρινεν ἐπάναγκες ὅπως ἀναβάλῃ τὴν υποχρεωτικὴν αὐτῆς ἐφαρμογὴν.

— Διὰ πράξεως τῆς ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Τύχωνα Ἱερᾶς Συνόδου ἀνετέθη προσωρινῶς ἡ προστασία τῆς Ἐπαρχίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χερσῶνος καὶ Ὀδησοῦ κ. Πλάτωνα.

— Ἡ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων Σύνοδος κατήργησε τὸ Ἐπισκοπικὸν παρὰ τῷ διευθύνοντι τὰς ἐν Ἑλλάδι Ρωσικὰς ὀρθόδοξους Κοινότητας Συμβούλιον, ὁ δὲ

διευθύνων τὰς Κοινότητας ταύτας Σεβ. Ἐρμογένης περιωρίσθη εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ πνευματικοῦ Ἐπόπτου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ρώσων ὀρθόδοξων προσφύγων.

— Κατ' ἀπόφασιν τῆς αὐτῆς Συνόδου, πᾶσαι αἱ Ρωσικαὶ ὀρθόδοξοι ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαι δέον ν' ἀναφέρονται διὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἐρμογένους πρὸς τὴν Σύνοδον ταύτην. Εἰς τὸν Σεβ. Ἐρμογένην ἀνετέθη ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐν Ἑλλάδι Ρωσικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν γένει Ρώσων ὀρθόδοξων καὶ ἡ ρύθμισις τῶν κατ' αὐτοὺς τῆ εὐλογίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ μετὰ συνεννόησιν μετ' αὐτοῦ.

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΠΕΡΣΙΑ

Ὁ Ἐπίσκοπος Οὐρμίας καὶ Σαλμάσσης, τῆς ἐν Περσίᾳ, Σεβ. Μάρ Ἡλίας ἐν ἐπιστολῇ διαβιβαθείσῃ πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Συνόδον τῶν Ρώσων ἱεραρχῶν διὰ ζωηρῶν χρωμάτων διεκτραφθεὶ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, ἐν ἧ ἀπὸ τοῦ πολέμου διετέλεσε καὶ ἔτι διατελεῖ ἡ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπαρχίᾳ μικρὰ ὀρθόδοξος ἀσσυριακὴ κοινότης. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐν Ἀσίᾳ καὶ Περσίᾳ (δηλ. ἐν Οὐρμίᾳ καὶ Σαλμάσῃ) Ἀσσύριοι ὑπέστησαν διωγμοὺς καὶ στερήσεις ἀπεριγράπτους, μετὰ τὸ 1918 δ' ἰδίως, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Τούρκων ἠναγκάσθησαν νὰ μετοικήσωσιν ἐξ Οὐρμίας εἰς Χαμαδάν ὑπὸ περιστάσεις ἐξαιρετικῶς τραγικᾶς. Αὐτὸς ὁ Ἐπίσκοπος Μάρ Ἡλίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ ποιμνίου του, γυμνός, ἀνυποδήτος καὶ ἄσιτος μετὰ περιπετείας δεινὰς ἐφθασεν ἐπὶ τέλος εἰς Χαμαδάν. Καθ' ὅδον πλείστοι ὑπέκυψαν εἰς τὸν θάνατον. Ἐν Χαμαδάν ἐσώθησαν διὰ τῶν περιποιήσεων τῶν Ἀγγλῶν.

Παρὰ πᾶσαν τὴν ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπαρχίᾳ καταστροφὴν πᾶσαι αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ ἐν αὐτῇ Ἀποστολαὶ ἀνέλαβον τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν καταστραφέντων ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἰκῶν καὶ τὰ συναφῆ πρὸς τὴν διακονίαν των καθήκοντα, πλὴν τῆς Ὀρθόδοξου, ἥτις, ἐστερημένη μέσων καὶ ὑποστηρίξεως, φθίνει, ἡ δ' ὀρθόδοξος αὐτῆς κοινότης διαλύεται, πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσχωρούντων εἰς τὰς ἄλλας Ἐκκλησιαστικὰς Ἱεραποστολάς. Διὰ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος Μάρ Ἡλίας ἠναγκάσθη ν' ἀποταθῇ πρὸς τὴν Σύνοδον τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως ἐνεργήσῃ πρὸς βοήθειαν τῆς ὀρθόδοξου κοινότητος καὶ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν καταστραφέντων ναῶν, καθ' ὅσον βαθμῆδον πάντες οἱ Ἀσσύριοι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς γενετείρας των καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα των.

Τῇ παρακλήσει ταύτῃ ὑπέκυσε ἡ Σύνοδος τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως δι' ἐράνων ἐν πασαις ταῖς Ρωσικαῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ Κοινότησι καὶ ἐν Σερβίᾳ τῇ ἀδείᾳ τοῦ Πατριάρχου Σερβίας ἀπαρτίσθη σημαντικὴ ἀρωγὴ εἰς τὴν παθοῦσαν ὀρθόδοξον ἐν Περσίᾳ ἀσσυριακὴν κοινότητα.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ

Προκειμένου, ἵνα ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῷ ἐν Αἰαντίῳ (Μοῦλκι) Σαλαμίνο, Ἱερῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, προσκαλοῦμεν τοὺς ἐνορίτας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπως συνφῶς τῷ ὅτ' ἄρθρῳ τοῦ περὶ ἐνοριῶν Νόμου καὶ ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας προτείνωσι τοὺς ὑποψηφίους.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΤΑΜΕΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΠΤΩΧΩΝ»

(5ης 'Ιανουαρίου 1924)

ΑΘΗΝΩΝ

1)	Γενικ. Φιλ. Ταμείον 'Αρχιεπισκοπής:	
	'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών Δρ.	1,000.—
	'Εθν. Τρ. τής 'Ελλάδος	10,000.—
	Τράπεζα 'Αθηνών	3,000.—
	Τράπεζα Βιομηχανίας	1,000.—
	'Εμπορική Τράπεζα	1,000.—
	Τρ. 'Εθν. Οικονομίας	1,000.—
	Κόμ. Λουΐζα Ριανκούρ	5,000.—
	'Ι. Μ. Ασωμ. Πετρώκη	3,000.—
	» » Πεντέλης	3,000.—
	» » Κλειστών	500.—
	Μαργ. Πετρακοπούλου	1,060.—
	Κανστ. Γ. Τζηρός	1,030.—
	Γεώργιος Φιλίνης	200.—
	'Ελένη Σπηλιοπούλου	500.—
	'Αλέξανδρος Σκουζές	500.—
	Διάφοροι (εις μικρά ποσά)	410.—
	Μαθήτριάι 'Αρσακείου	3,596,60 Δρ.
		35,706,60
2)	'Αγ. Θεόδωροι-Χρυσοσπηλαιώτισσα	18,895.—
3)	'Αγ. 'Ιωάννης Γαργαρέτιας	2,191.—
4)	Γέννησις Χριστού (Χριστοκολίδου)	1,547.—
5)	'Αγία Μαρκέλλα	694.—
6)	Προφήτης Δανιήλ	2,512,70 Δρ.
7)	Ταξιδάρχει (Πολυγάνου)	4,887.—
8)	Μοναστηράκι (Κοίμησις Θεοτόκου)	5,875,80
9)	Μεταμόρφωσις (Πλάκας)	4,696,60
10)	Προφήτης 'Ηλίας	4,000.— Δρ.
11)	'Αγ. Παντελεήμων ('Ιλισσοί)	844.—
12)	» Σάββας	1,888,50
13)	'Αγία Μαρίνα	1,167.—
14)	Καπνικαρέα	697,50 Δρ.
15)	Κοίμησις Θεοτόκου (Κολοκυνθοῦς)	2,159.—
16)	'Αγία Τριάς (Κεραμεικοῦ)	3,032.—
17)	» Ειρήνη	1,950.—
18)	Ταξιδάρχει (Πύλη 'Αγοράς)	1,722,40
19)	'Αγιος Γεώργιος (Κυψέλης)	7,324,50 Δρ.
20)	Ριζάρειος Σχολή	153.—
21)	'Αγιος Κωνσταντίνος (παλαιός)	8,203,10
22)	Ζωοδόχος Πηγή	9,657,50
23)	'Αγιος 'Αθανάσιος (Θησείου)	2,644,65
24)	» Λουκάς (Πατησίων)	2,711.—
25)	'Αγιος Παύλος	16,991,80
26)	Μεταμόρφωσις (Συγγροί)	1,602.—
27)	Μητροπ. Ναός τής 'Αρχιεπισκοπής	11,000.—
28)	'Αγιος Διονύσιος ('Αρεοπαγίτης)	14,373.—
29)	» Φίλιππος (Βλασσαροῦ)	3,311.—
30)	» Σπυριδών (Σταδίου)	5,718.—
31)	'Αγία Φωτεινή	1,674.—
32)	Χρυσοκαστριώτισσα	2,015.—
33)	'Αγιοι 'Ασώματοι (Θησείου)	3,784,10
34)	'Αγιος 'Ελευθέριος ('Αρεως)	3,608,90
35)	» Κωνσταντίνος ('Ομονοίας)	4,564,60 Δρ.
36)	» Νικόλαος (Ραγκαβῆς)	3,006.—
37)	'Αγ. 'Ελευθέριος	1,790,50
38)	'Αγ. Δημήτριος (Ψυρρή)	4,500.—
39)	'Αγ. Παντελεήμων ('Αχαρνών)	12,434.—
40)	'Οσιος Μελέτιος	3,517.— Δρ.
41)	'Αγ. Νικόλαος (Πευκάκια)	7,044.—
42)	'Αγ. Αικατερίνη (Πλάκας)	3,950.—
43)	'Αγ. 'Ανάργυροι (Ψυρρή)	6,526.—
44)	'Αγ. 'Ιωάννης (Σεπολλών)	487,50
45)	'Αγ. Δημήτριος ('Αμπελοκήπων)	4,695.—
46)	'Αγ. Γεώργιος (Καρύστη)	
47)	» 'Ιωάννης (Βουλιαγαμένης)	2,113.—
48)	Μεταμόρφωσις (Κολλιθέας)	2,215,10

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

49)	'Αγ. Βασίλειος (Πειραιώς)	Δρ.	8,677,50
50)	Μεταμόρφωσις		2,866.—
51)	'Αγ. Κωνσταντίνος		6,439,50
52)	Προφήτης 'Ηλίας		3,100.—
53)	'Αγ. Σπυριδών		11,036.—
54)	» Νικόλαος	Δρ.	6,553,30
55)	'Αγ. Σοφία (Πειραιώς)	Δρ.	4,149.—
56)	'Αγ. Διονύσιος		2,288.—
57)	Ευαγγελίστρια		9,031,90
58)	'Αγ. Τριάς	Δρ.	14,002.—

ΝΗΣΩΝ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

59)	Ναοί Αιγίνης		817,50
60)	Χαλάνδριον		1,455.—
61)	Κερατέα—Καλύβια—Κουβαράς		1,655,50
62)	Μάνδρα 'Ελευσίνος	Δρ.	435.—
63)	Μαρκόπουλον		441.—
64)	Κρισκούκιον Ευαγγ. Θεοτόκου		754.—
65)	'Αγ. Μηνάς (Σαλαμίνας)	Δρ.	820.—
66)	'Αγ. Δημήτριος (Σαλαμίνας)		700.—
67)	'Αγ. 'Ανδρέας (Σαλαμίνας)		469.—
68)	'Αμπελάκια Εισόδια		2,249.—
69)	'Αγ. Γεώργιος (Κεραταινίου)		367.—
70)	» Γεώργιος 'Ελευσίνος		878.—

Δρ. 322,022,5

71) Τρεις 'Ιεράρχαι (Πέτραλώνων)

Δρ. 323,766,16

'Ητοι εν όλω

Δρ. 323,766,16

Εκ του άνωτέρω ποσού κατ' άπόφασιν τη 'Αρχιεπισκοπής διενεμήθη εις είδη και εις χορήμια την παραμονή των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους εις τους πτωχούς 'Αθηνών, Πειραιώς και των περιχώρων διά του Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου και των Φιλοπτώχων Ταμείων τής 'Αρχιεπισκοπής εν όλω δρ. 245.100,75, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν παρέμεινε διὰ τὰ ἐφεξῆς ἀνάγκας τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τής 'Αρχιεπισκοπής.

('Εκ τοῦ Γραφείου τής 'Αρχιεπισκοπής)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τής 'Ιεράς Μονῆς τῶν 'Ασωμάτων Πετράκη

Προκηρύττει ὅτι

Ματαιωθείσων τῶν προκηρυχθεισῶν δημοπρασιῶν 1) Διὰ τὴν ἐκποίησην τῶν ἐν θέσει Παλαιὰ Σκοποβολή 'Αθηνῶν 45 οἰκοπέδων, τῶν ἐν θέσει Μπανάνα 26 οἰκοπέδων, τῶν ἐν θέσει 'Αγίας Δημήτριος 'Αμπελοκήπων, 12 γηπέδων, τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει μικροῦ οἰκοπέδου ἐκ μέτρων 551, τοῦ ἐν 'Αμπελοκήποις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Χατζηκώστα και Κηφισίας ἐκ πηχ. 9912, τοῦ κάτωθι τοῦ Λυκαβητοῦ μικροῦ οἰκοπέδου ἐκ πηχ. 216 προκηρυχθείσης διὰ τὴν 5ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. 2) τής ἐκποίησης 300 ζυγίων κανοσεύλων ἐκ τοῦ ἐν «Καρτζίκι» τής Κηφισίας δάσους (καψάλας) τής Μονῆς, προκηρυχθείσης διὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθῆσονται τὴν 17 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 10—12 τής μεσημ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακοσυροδικείου 'Αθηνῶν. Ὡσαύτως 3) ἡ ἐκποίησης τοῦ ἐν θέσει «Κεφαλάρι» τής Κηφισίας και παρὰ τὴν ἐπαυλιν 'Αξελοῦ γηπέδου ἐκ πηχ. 5.000. 4) τῶν ἐν θέσει Τσ βάλια 'Αμαρουσίου οἰκοπέδων τής Μονῆς και 5) ἐπαναληφθῆσεται ἡ ἐκποίησης τῶν ὑποληφθέντων ὑπ' ἀριθ. 29,31,34,37, και τῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 38—61 πλὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 50, οἰκοπέδων ἐν Κεφαλάρι τής Κηφισίας κατὰ τὸ διάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ ὄρειο συγγραφέως ὑποχρεώσεων εἶνε κατατεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τής Μονῆς, ὧν οἱ βουλομένοι δύνανται νά λάβωσι γνῶσιν.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον

'Αρχιμ. Νικόδημος 'Αντωνίου, 'Αρχιμ. Σεραφεὶμ Κωνσταντινίδης, Θεοδόσιος Ταμπούρος

'Εν 'Αθήναις Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38